

เสริศัพท์

เสรินท้าว

อัตลักษณ์นิสิต มศว

คิดเป็น - ทำเป็น

หนักเอา - เบาสู้

รู้กาลเทศะ

เปี่ยมจิตสำนึกสาธารณะ

มีทักษะสื่อสาร

อ่อนน้อมถ่อมตน

งามด้วยบุคลิก

พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์

มศว
๒๕๕๒

มศว เปรียบเสมือนบ้าน ที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง

ในวาระ ๖๐ ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ นี้ ดิฉันได้รับโอกาสจากท่านอธิการบดีให้เขียนความในใจที่มีต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ความก้าวหน้าและความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยฯ ทำให้ต้องกลับมาคิดทบทวนชีวิตการทำงานของตัวเอง นับตั้งแต่ปีแรกที่เข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ ในปี ๒๕๒๗ ณ มศว มหาสารคาม จนกระทั่งย้ายมา มศว ประสานมิตร ในปี ๒๕๓๓ นอกจากการสอนและการวิจัยซึ่งเป็นงานหลักแล้ว งานที่ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดก็คือ งานจัดตารางสอน นับตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ จนถึงปัจจุบัน

ดิฉันรู้สึกว่าการทำงานแต่ละวันใน มศว ช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว ๕ ปีเศษ ที่มหาสารคาม และ เกือบ ๒๐ ปีแล้วที่ประสานมิตร มศว ได้ให้โอกาสดีๆ กับดิฉันมาโดยตลอด การได้ทำงานหนักตั้งแต่เริ่มแรก ทำให้ดิฉันได้รู้จักความอดทน ได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ มากมาย ได้เพื่อน พี่ และน้องที่น่ารัก ซึ่งมีความจริงใจต่อกัน ทำงานรู้จักกัน ช่วยกันฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ทำให้งานมีความก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ และตัวเราเองก็มีความก้าวหน้าขึ้นด้วยเช่นกัน

ดิฉันรู้สึกขอบคุณนิสิตที่รักทุกคน ที่แม้จะตั้งใจเรียนบ้างไม่ตั้งใจเรียนบ้างเป็นบางครั้งว เก่งมากบ้างน้อยบ้าง แต่มีความพยายาม โดยเฉพาะนิสิตที่เรียนรู้ได้ช้ากว่าเพื่อน ๆ เพราะนิสิตเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ดิฉันต้องเขียนตำราเพื่อช่วยให้เขาเรียนตามทันเพื่อน ๆ ขอบคุณนิสิตจำนวนมากที่เลือกดิฉันเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ เพราะเป็นแรงผลักดันให้ดิฉันต้องคิดโครงการวิจัยและหาทุนวิจัย เพื่อให้นิสิตทำงานได้และผลพลอยได้ที่ดิฉันได้รับก็คือ ตำแหน่งวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในปี ๒๕๓๖ และตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในปี ๒๕๔๔

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ และเจ้าหน้าที่ใน มศว ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำงานทุกๆ เรื่อง โดยเฉพาะงานจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานที่ต้องประสานกับคนจำนวนมาก

ในลักษณะที่ขอความร่วมมือ ต้องรู้เรื่องหลักสูตรและอาคารสถานที่ทั้งหมด ต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัยอยู่เสมอ และต้องมีความแม่นยำสูง จึงต้องลงมือปฏิบัติงานหลักเองทั้งหมด เพื่อความถูกต้อง แม้งานจะหนักแต่ก็เป็นงานที่ทำท่าย ดิฉันทำงานนี้ด้วยความรักและเต็มใจมาโดยตลอด จนกระทั่งได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารระดับสูงแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์บริหารจัดการการศึกษาทั่วไป

ถ้าจะถามว่าทุกวันนี้ดิฉันรู้สึกอย่างไรกับ มศว ดิฉันตอบได้ทันทีว่า มศว เปรียบเสมือนบ้านที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้งความภาคภูมิใจ ซึ่งดิฉันมั่นใจว่าถ้าอนิสิตและบุคลากร มศว มีความมุ่งมั่น ทำงานเต็มความสามารถ มองโลกในแง่ดี และรัก มศว เสมือนบ้านของเรา ก็จะทำให้ มศว เจริญก้าวหน้าได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน และผลสำเร็จนี้ก็จะตอบสนองต่อทุกๆ ท่านด้วยเช่นกัน

ขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านค่ะ

รองศาสตราจารย์สมใจ ศิริโกค
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
ผู้อำนวยการศูนย์บริหารจัดการการศึกษาทั่วไป

ในวาระ ๖๐ ปี มศว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีอายุครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ และ ด้วยความกรุณาของท่าน อธิการบดีที่มีความเอื้ออาทร ห่วงใยในผู้ได้บังคับบัญชา เช่น ข้าพเจ้า จึงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าได้นำเสนอความคิดเห็นบางส่วนของข้าพเจ้าที่มีต่อสถาบันแห่งนี้สู่สิ่งพิมพ์เป็นครั้งแรก

ข้าพเจ้ารับราชการในสถาบันแห่งนี้แห่งแรกและแห่งเดียวของชีวิตตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ ภายใต้การบริหารมหาวิทยาลัย โดยท่าน ศ.ดร.นิพนธ์ ศศิธร เนื่องจากในช่วงเวลานั้น สาขาที่ข้าพเจ้า รั่วเรียนมา คือ เคมีวิเคราะห์ และเป็นอาจารย์คนแรกคนเดียวที่จบด้านนี้โดยตรง จึงมีภาระงานสอนมาก ข้าพเจ้าต้องบริหารเวลาตนเองเป็นส่วน ๆ จำได้ว่าในช่วงปิดภาคฤดูร้อนคณาจารย์ ทั้งวัยเด็กวัยกลาง และอาจมีอาวุโสบ้างร่วมทำข้อสอบของมหาวิทยาลัย ทำให้คนรุ่นนั้นรู้จักกันมาก มีมนุษยสัมพันธ์กันดี ข้าพเจ้ารู้สึกถึงบรรยากาศความรักรวมกลมเกลียวกันของ ชาว มศว ขณะนั้นกาล...ผ่านไป อะไรๆก็เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารท่านแล้วท่านเล่าผ่านไปเช่นกัน และที่เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะด้วย คือสภาพภูมิทัศน์ของ มหาวิทยาลัย ดึกบางดึก ก็เปลี่ยนแปลงไปมาก สระมรกตที่เคยมี กลายเป็นลานจอดรถหลังหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และปัจจุบันกลับกลายเป็นอาคารเรียนที่กำลังจะเสร็จสิ้นเปิดใช้งานได้ ที่เปลี่ยนแปลงยิ่งกว่านั้นคือ เรามศว ประสานมิตร เคยยิ่งใหญ่เป็นวิทยาเขตกลางมีลูกๆ อีก ๘ คน คือวิทยาเขตอื่นๆ ซึ่งปัจจุบันลูกเหล่านั้น เด็บโตเป็นมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่ ขึ้นเรื่อยๆ

มศว เองก็เปลี่ยนแปลง ที่จะเรียกว่าวิทยาเขตใหม่อีก ก็น่าจะได้ เป็น องค์กรฯ มศว ดรอน และ โปริวิชชาลัย การที่ มศว มีการขยายตัวทั้งด้านโครงสร้างกายภาพ และ มีการเปิดคณะ สถาบัน สำนักใหม่ ๆ มากขึ้นนี้ ถือได้ว่าเป็นวิสัยทัศน์ของท่านผู้บริหาร ที่มองการณ์ไกล ที่กล่าวมาเป็นทั้งอดีต และปัจจุบันที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ แต่อีกสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกคือ ทุกอย่างที่เกิดใน มศว นั้นทำให้มศว เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ทั้งนี้คงไม่ได้เกิดจากการบริหาร เท่านั้นแต่เป็นเพราะเราชาว มศว ทั้ง คณาจารย์ต่างๆ มีความรักในองค์กรทั้งนั้น ที่ช่วยกันเป็น จักร เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนพลังมศว ทำให้เกิดความเจริญไปในทางที่ดี ใน ๑ ปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าเองได้รับความไว้วางใจให้เข้ามาเป็นส่วนเสี้ยวของเฟืองชิ้นเล็กชิ้นหนึ่ง ในการเป็นผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย ซึ่งรับที่จะเข้ามาช่วยในส่วนของฝ่ายวิจัย เนื่องจากเคยช่วยงาน

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเกี่ยวกับทุนวิจัยให้แก่สถาบันภายนอก ระดับหนึ่ง คิดว่า น่าจะสามารถช่วยงานท่านรองอธิการบดีภาววิได้ แต่ต่อมาได้รับเกียรติให้ใส่หมวกอีกใบ คือ ดูแลด้านการทำวารสาร สิ่งพิมพ์ ของมหาวิทยาลัย ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ ที่ฟังแล้วเหมือนจะมีพลัง แต่ เมื่อทำตอนแรกยอมรับว่า ตั้งใจมาก ๆ จนเวลาของตนเองแทบไม่มี เพราะขาดผู้ช่วยในทีมงานอย่างมาก เมื่อเริ่มท้อ ก็เป็นช่วงที่มีผู้ช่วยมาเพิ่ม ทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนแปลง ในทางดีขึ้น

อย่างไรก็ตามปัจจุบันข้าพเจ้า เห็นภาพปรากฏของศูนย์ สำนักพิมพ์ ในใจแล้ว ข้าพเจ้ายังคงตั้งฝันไว้ว่าสักวันศูนย์นี้ คงจะยิ่งใหญ่มากขึ้นได้ เจกเช่น ศูนย์สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ว่าข้าพเจ้าจะยังคงอยู่แห่งอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยนี้ อย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าต้องมีบุคคลอื่นที่อาจมีความรักในการที่จะเห็นความก้าวหน้าของการทำหนังสือ วารสาร มาช่วยสานต่อให้เกิดความก้าวหน้าได้วารสาร ดำรงที่ตีมีมาตรฐาน ต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล ม่วงไทย
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย

เสียงจากฟันเฟืองเล็กๆ ในงานยุทธศาสตร์

เมื่อกลับจากการไปปฏิบัติราชการสอนภาษาไทยให้แก่
นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษา
และการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
มาเป็นครูสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตทั้งไทยและต่างประเทศที่เรียน
ภาษาไทย ไม่นานก็ได้รับคำสั่งจากมหาวิทยาลัยให้ไปทำงานรับใช้
มหาวิทยาลัยในตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารปฏิบัติหน้าที่
ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการแก่ชุมชน ทั้งๆ ที่ทำนองอธิการบดี
ฝ่ายบริหาร(ท่านรองฯ บริหารสุภา เป็นนามขานของเราชาวศูนย์ฯ)
บอกให้รู้ตัวล่วงหน้าว่าวันหนึ่งคำสั่งมหาวิทยาลัยจะลงมาปิดตรงหน้า
ก็ยังคงรู้สึกตกใจ และคิดว่าจะทำงานได้หรือเพราะความด้อย
ประสบการณ์ แต่ผู้บริหารก็ให้กำลังใจและแนวทางการทำงานที่
ชัดเจน ทำให้ตัดสินใจที่จะทำงานนี้อย่างทุ่มเททั้งกายและทั้งใจ
เพราะคิดว่าเป็นโอกาสดีที่จะสามารถทดแทนพระคุณมหาวิทยาลัย
ที่ให้ความร่มเย็นเป็นสุข ให้มีเงินซื้อข้าวกิน และเพื่อแสดงความ
ขอบพระคุณผู้บริหารที่กรุณาให้โอกาส

การทำงานเริ่มต้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปค่อยเรียนรู้
ทุกอย่าง งานประชุมเข้ามาอย่างถี่ยิบแต่เป็นไปด้วยความมีระบบ
การประชุม รับทราบความรับผิดชอบของผู้บริหารทุกท่านที่มี
อุดมการณ์มุ่งมั่น ตั้งใจที่จะสานงานที่เป็นชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
ในอดีตให้พัฒนาได้เท่าทันสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและ
เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มศว เกิดจากรากฐานของวิทยาลัยวิชา
การศึกษา เครือข่ายครูอาจารย์ที่เป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย
มีทุกอยู่ในประเทศ ดังนั้นความเข้มแข็งของนิสิตที่กำลังศึกษา
ในศาสตร์ที่เป็นครูจึงเข้มขันเพื่อธำรงชื่อเสียงไว้ ในขณะเดียวกัน
ผู้บริหารก็มุ่งมั่นให้ความสำคัญแก่คณะทุกคนในมหาวิทยาลัย
เพราะทุกคณะคือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลายครั้งที่ได้ยิน
ผู้บริหารเน้นย้ำในที่ประชุมถึงการปรับแนวทางการทำงานที่เป็น
นามธรรมให้เกิดเป็นงานที่เป็นรูปธรรมสามารถพิสูจน์ชัดได้ อีกทั้ง
ทั้งท่านไม่ลืมที่จะให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ดำเนินงาน

ศูนย์บริการวิชาการแก่ชุมชน เป็นสำนักงานที่อยู่ชั้น ๖
ของอาคารสำนักงานอธิการบดี หรือที่รู้จักกันในหมู่ผู้ทำงานในกอง

บริการวิชาการแก่ชุมชนว่า บ.ก (บกก) ห้อง ๙ A มีเจ้าหน้าที่
๕ คน ประสานงานกับ บ.ก ทั้ง ๒๑ บ.ก ซึ่งแต่ละ บ.ก มีงานทำที่
หลากหลายหลากหลายสถานที่ และต่างจุดประสงค์ ที่น่าสนใจคือทุก
บ.ก ทำงานสอดคล้องประสานสอดคล้องมุ่งหมายหลักคืองานยุทธศาสตร์
อันเป็นนโยบายที่ชัดเจนของมหาวิทยาลัย หน่วยงานทุกกองของ
มหาวิทยาลัยร่วมแรงร่วมใจทำงานด้วยความเสียสละ ที่สำคัญคือ
ทุกหน่วยงานมีการทำงานที่เป็นระบบไม่สับสนและแสดงศักยภาพ
สูงสุด ดังนั้นงานต่างๆที่เป็นงานบริการแก่สาธารณะจึงปรากฏตาม
ข่าว และสื่อต่างๆ อาทิ งานในโครงการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
งานในโครงการพัฒนาครูในถิ่นทุรกันดาร งานในโครงการห้อง
สมุดเสียงสำหรับผู้พิการทางสายตา งานในโครงการภาษาไทยเข้มแข็ง
และ”รักการอ่าน” งานในโครงการศิลปกรรมบำบัดเพื่อเด็กและ
เยาวชนผู้ด้อยโอกาส งานในโครงการที่สอนน้องอ่าน ฯลฯ

แม้งานในบาง บ.ก จะมีเจ้าหน้าที่น้อยจนมองภายนอก
เหมือนว่าไม่น่าจะดำเนินงานได้ เป็นความสิ้นเปลือง และตั้งไว้
เพื่อทำอะไร แต่ผลงานของโครงการที่ออกมาสู่สาธารณชนเป็น
รูปธรรมชัดชัดและตอบคำถามดังกล่าวได้ว่า หากงานที่มีผู้ดำเนินงาน
อย่างมีประสิทธิภาพแม้มีเพียง ๑ คนก็สามารถทำงานประสบ
ความสำเร็จได้ เพราะมีบุคลากรทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย
พร้อมและยินดีให้ความร่วมมือ มีผู้บริหารมุ่งมั่นที่จะนำพามหา
วิทยาลัยไปสู่ความสำเร็จดังคำกล่าวที่ว่า “อดีตเพื่อนาคด”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตะ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร
ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการแก่ชุมชน

สถาบันเก่าแก่ มีชื่อเสียง มีมนต์ขลัง ทางวิชาการ

หน่วยงานของมหาวิทยาลัย สามารถติดต่อได้ตลอดเวลาทำการ บุคลากรของศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพฯ ทุกคนยินดีที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความมุ่งมั่นในการทำงานของบุคลากรของศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพฯ จะทำให้บุคลากรทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยมีความสุขโดยทั่วกัน

อนึ่งบุคลากรของศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพฯ ยินดี น้อมรับคำแนะนำ ดิเตียนของทุกท่าน เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ดียิ่งๆ ขึ้น และคำแนะนำ ชมเชยของทุกท่าน จะเป็นขวัญกำลังใจให้บุคลากรของศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพฯ อย่างดีที่สุดด้วยเช่นกัน

ผมได้เข้ามาเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในฐานะนิสิตระดับปริญญาโท มีความรู้สึกผูกพันกับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันเก่าแก่ มีชื่อเสียงมีมนต์ขลังทางวิชาการ อีกทั้งยังก่อปรไปด้วยบุคลากรที่มีภูมิความรู้สูง เป็นสังคมที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความสามัคคี เป็นที่ประจักษ์ในแวดวงของนักวิชาการและประชาชนโดยทั่วไป

ผมมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้เข้ามาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สมดังความตั้งใจ จึงเป็นพลังที่ทำให้ผมมีความมุ่งมั่น ที่จะต้องทำการสอนนิสิตให้มีคุณภาพที่ดี เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป อีกทั้งต้องคิดทำงานในด้านต่างๆ และงานที่ได้รับมอบหมายให้กับมหาวิทยาลัยอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วย

ก่อปรกับที่อธิการบดีท่านได้ให้ความไว้วางใจ โดยแต่งตั้งให้ผมเป็นผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย ซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งที่ประสานมิตรและที่องค์กรักษ์ บุคลากรส่วนใหญ่ของศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพฯ เป็นระดับผู้ปฏิบัติงาน และส่วนมากที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง มีมาตรฐานที่ดี จะเห็นได้จากผลงาน ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ที่ได้พบเห็น สามารถสัมผัสได้จากการใช้และการให้บริการของบุคลากรของศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพฯ ณ ปัจจุบันมีสำนักงานอยู่ที่ประสานมิตรและที่องค์กรักษ์ ซึ่งเป็นที่รู้จักคุ้นเคยของทุกคณะ สำนัก และทุกๆ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ
การจัดการขนส่ง และความปลอดภัย

ความเรียงเนื่องในวาระ ๖๐ ปี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แปลงระบบต่างๆในช่วงเวลาที่ผ่านมาในโอกาสที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะครบวาระ ๖๐ ปี ในส่วนตัวคิดว่าโชคดีที่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการบริหารมหาวิทยาลัย ในช่วงเวลาที่สำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่ตนเองรับผิดชอบ ซึ่งเห็นว่าเป็นคุณภาพของมหาวิทยาลัย เมื่อเวลาผ่านไปคุณภาพก็ดูจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น จึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบและกลไก สร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกของคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ “ฝังใน” บุคลากรทุกคนและให้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ พร้อมรับการประเมินและการตรวจสอบทุกรูปแบบ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยตั้งเป็นเข็มมุ่งว่า “การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญของการขับเคลื่อนพันธกิจต่าง ๆ ของการเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

๖๐ ปี ที่ผ่านมาเมื่อเอ่ยถึงมหาวิทยาลัยของไทยแห่งหนึ่งที่คนทั่วไป ใช้คำเรียกว่า “มศว” แม้บางคนไม่เคยมาเยือนเลยสักครั้ง แต่ภาพในความคิดและสิ่งที่คุณบอกเล่าและรับรู้ที่ตามมาเมื่อได้ยินชื่อนี้ ก็คือ แหล่งผลิตครูที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ ซึ่งก็เป็นเสมือนสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไปแล้ว จนทำให้กิจกรรมต่างๆ ที่จัดทำในสายตาของคนทั่วไป คงจะเป็นอย่างอื่นไม่ได้นอกจากความเป็นครูที่มีสอดแทรกอยู่ทั่วไป แต่ที่จริงแล้ว มศว ได้พัฒนาขยายโอกาสทางการศึกษาเกิดขึ้นมากมาย

ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผมได้มีโอกาสได้เข้ามาทำงานในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาที่มีการขยายการเปิดการเรียนการสอนที่ อำเภอองครักษ์เป็นคณะแรกๆ มีนิสิตเพียงคณะเดียวจำนวนไม่มาก บุคลากรก็ไม่กี่คน ส่วนใหญ่เห็นรู้จักกันหมด ช่วงเวลาไม่กี่ปีได้มีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาทั้งในประสานมิตร และองครักษ์ อย่างต่อเนื่อง มีคณะ สถาบันและสำนักเกิดขึ้นมากมาย ด้วยความที่ตนเองเคยผ่านงานในธุรกิจภาคอุตสาหกรรมมาหลายแห่ง ก่อนที่มีโอกาสบรรจุเข้ารับราชการ เข้าใจว่าน่าจะเป็นข้าราชการกลุ่มสุดท้ายของมหาวิทยาลัย นอกจากจะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ตรงในฐานะอาจารย์ให้แก่นิสิตแล้ว ยังมีโอกาสที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาและเปลี่ยน

รองศาสตราจารย์ธนรัตน์ แต้วัฒนา
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา

มศว... สถาบันที่รักยิ่ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ “มหาวิทยาลัยที่เจริญ เป็นศรีสง่าแก่มหานคร” นับเป็นความสมหวังที่ได้รับจากการ เป็นศิษย์ มศว ตั้งแต่ระดับปริญญาโท จนสำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาเอก เพราะสถาบันแห่งนี้ได้สร้างปัญญา สร้างความคิด สร้างจิตอาสา ที่เป็นอาวุธทำให้ความฝันของผู้หญิงคนหนึ่งเป็นจริง จากการที่เคยถามใคร ใครว่า... ถ้าฉันต้องการสอนคนที่จะเป็นครู ให้เข้าเป็นครูอย่างที่ฉันเคยเห็น เคยได้สัมผัสและมีความประทับใจ เป็นครูที่มีความตั้งใจสั่งสอนอบรมศิษย์ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความ پاکเพียร กระทำแต่ความดี เสียสละเพื่อส่วนรวมฉันควร ต้องทำอะไร

ณ วันนี้ วันที่ฉันได้รับโอกาสอีกครั้งให้กลับมาสู่อ้อมกอด ของ มศว ฉันจึงรู้สึกอบอุ่นและเป็นสุข และบอกกับทุกคนว่า “แม่ศรีนครินทรฯ” ให้โอกาสลูกคนนี้แล้ว ฉันจึงตั้งใจเข้าปฏิบัติงาน ในฐานะข้าราชการประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะ วิทยาศาสตร์ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๑ และตั้งแต่นั้นจนถึง วันนี้ โอกาสที่ดีเข้ามาสู่ฉันตลอดเวลา การได้ทำหน้าที่ครูผู้สอน ในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต มหาบัณฑิตและคุณวุฒิบัณฑิตใน สาขาวิทยาศาสตร์ ที่คณะวิทยาศาสตร์ ทำให้ฉันได้ทำตามที่ตั้งใจ ได้อย่างเต็มที่ในเวลาดังกล่าวจึงเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุด และประทับใจที่เห็นความสำเร็จของศิษย์อย่างต่อเนื่อง จนได้ รับโอกาสให้เป็นผู้ประสานงานและดูแลนิสิตในโครงการบัณฑิต คินถิ่น ครูวิทยาศาสตร์คินถิ่น ความประทับใจก็เกิดขึ้นอีกเนื่องจาก ได้มีโอกาสในการพัฒนาเยาวชนที่ต้องการโอกาสทางการศึกษาใน พื้นที่ห่างไกล พ่อและแม่ต้องลำบากทำงานหนัก เป็นทั้งกรรมกร และทำงานรับจ้างทั่วไปเพื่อมุ่งหวังให้ลูกมีอนาคต ฉันตั้งใจยิ่งนัก เมื่อเห็นการสวมกอดกันของ พ่อแม่และลูก เมื่อรู้ว่าได้รับโอกาส ในการมีงานทำ ได้กลับถิ่นของตน และอยู่ร่วมกันท่ามกลาง บรรยากาศแห่งความอบอุ่นของครอบครัว ใช้ชีวิตที่เรียบง่าย พอเพียงแต่เปี่ยมล้นด้วยความสุข นับเป็นรางวัลแห่งชีวิตที่ฉัน แอบบอกกับตัวเองว่า นี่แหละสิ่งที่ฉันคาดหวังและต้องการทำให้ กับแม่ศรีนครินทรของฉัน

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉันได้รับโอกาสที่ยิ่งใหญ่อีกครั้งให้ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของผู้บริหาร มศว ในตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ เป็นโอกาสที่ท่านอธิการบดีและคณะ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาสให้กับฉัน ความคิด ความตั้งใจที่จะ

ขอตอบแทนให้ มศว ... แม่ศรีนครินทรของฉัน เป็นที่รู้จักและ กล่าวถึงการเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบแห่งความเจริญองกาม จึงเกิดขึ้นในใจของฉัน พร้อมนโยบายในการบริหารที่ท่านอธิการ กล่าวถึงพลังร่วมในการบริหารองค์กรแก่ผู้บริหารทุกคน “ร่วมคิด- ร่วมทำ ร่วมทุกข์-ร่วมสุข จับให้มั่น-คั้นให้ตาย ด้วยความ พร้อมเพียง เราเป็นเพื่อนกัน” ทำให้ฉันรับรู้ได้ว่า ความสุข ทั้งมวลจะก่อเกิดขึ้นอย่างมากมายกับแม่ศรีนครินทรของฉัน และ ฉันจะเป็นคน คนหนึ่งที่พร้อมจะอุทิศและทุ่มเทแรงกายแรงใจ ความเพียรพยายามในการเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้สถาบันที่ เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร ได้รับการเชิดชูตลอดไปตราบนาน เทาอนาน

ด้วยการทำงานที่ได้รับมอบหมายในทุกส่วนและทุกด้าน ให้ดีที่สุด และจะทำให้บุคคลที่อยู่รอบข้างทุกคนมีความสุขไป พร้อม ๆ กับการทำงานร่วมกัน ให้ทุกคนได้ร่วมกันทำงานอย่าง เต็มกำลัง และถือโอกาสที่จะสอนนิสิตให้เห็นคุณค่าของการ ทำงานที่ทำให้บุคคลรอบข้างมีความสุข และมีจิตอาสาร่วมกัน พัฒนาเพื่อการสร้างเสริมความดีร่วมกัน โดยคาดหวังให้ มศว เป็นมหาวิทยาลัยในใจของทุกคนตลอดกาล

ดร.สมปรรดา วงศ์บุญหนัก
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้

มคอ ๖๐ ปี การทำงานก็จะเกิด ความรัก ต่อสถาบัน

ภารกิจมากมายสมกับคำว่ากิจการพิเศษจริง ๆ ทุกภารกิจล้วนเป็นเรื่องท้าทายทั้งชวนเครียดและชวนขัน มีโอกาสได้พบปะติดต่อกับบุคคลและหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นประสบการณ์หลายรูปแบบทั้งสวยงามและทั้งแปลกประหลาดอย่างไม่น่าเชื่อ หลายเรื่องได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากเพื่อนพ้องน้องพี่ทำให้งานการทั้งหลายลุล่วงไปได้ด้วยดี

ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร ดิฉันมุ่งหวังที่จะหาทางส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับของมหาวิทยาลัยมีความรู้และความเข้าใจในภาระงานของตน มีโอกาสเจริญก้าวหน้าและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความสุข โดยหวังว่าเมื่อทุกคนทุกฝ่ายมีความสุขในการทำงานก็จะเกิดความรักมหาวิทยาลัยและช่วยกันผลักดันให้มหาวิทยาลัยของเรามีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ดร.วาสนา นามวงศ์
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร

ดิฉันจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปเป็นเวลา ๖ ปี โดยไปปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาไทยนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติ นคร โฮจิมินห์ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นเวลา ๑ ปี และได้รับทุน ก.พ.ไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกอีก ๕ ปี เมื่อกลับมาดิฉันได้พบความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ หลายอย่างที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย ทั้งด้านบุคลากรและอาคารสถานที่ บุคคลที่คุ้นเคยหลายคนหายหน้าไป พบน้องใหม่แปลกหน้าเพิ่มขึ้น

ความตั้งใจเบื้องต้นในการกลับมาทำงานของดิฉันคือคือการทำงานในภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออกโดยไม่มีเงื่อนไข เนื่องจากได้ทิ้งภาระงานต่างๆ ไว้ให้เพื่อนร่วมงานในภาคไปเป็นเวลานาน แต่เมื่อกลับมาและได้รับความไว้วางใจให้รับตำแหน่งในคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง จึงต้องทบทวนภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากภาระงานสอน ซึ่งในฐานะที่เป็นผู้บริหารน้องใหม่ที่ยังไม่คุ้นเคยกับภาระหน้าที่นี้ จึงเกิดความวิตกกังวลอยู่ไม่น้อยในระยะแรก แต่เมื่อได้รับมอบหมายหน้าที่แล้วดิฉันก็ตั้งใจว่าจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด และโชคดีที่มีผู้คอยแนะนำช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทางและให้กำลังใจในการปฏิบัติงาน จึงทำให้ความวิตกกังวลในเบื้องต้นผ่อนคลายลงและมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สมกับที่ได้รับความไว้วางใจในระยะเวลาสามเดือนที่ผ่านมาในการปฏิบัติหน้าที่จึงได้ทราบว่ามีฝ่ายกิจการพิเศษนั้น มี

มศว ไม่ได้เป็นแต่เพียง แหล่งวิชาการเท่านั้น

วันแรกที่เดินเข้าในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้น คือวันที่ดิฉันมาสมัครสอบเข้าเป็นนิสิตปริญญาตรี ตื่นเต้น ประหม่า กังวลใจด้วยกลัวจะไม่ได้เป็นศิษย์ของสถาบันนี้ ความภูมิใจที่ได้ เป็นนิสิตใหม่ มศว ยังอยู่ในความทรงจำมีรูปลักษณ์ และทุกครั้งที่ ได้เห็นนักเรียนที่เข้ามาดูผลสอบเข้าเรียนต่อ มศว ต่างกระโดด กอดกันด้วยความยินดีที่สอบเข้ามาเป็นนิสิตได้ ดิฉันก็รู้สึกดีใจ กับน้องใหม่ที่เหมือนกับตัวเราเองในวันฟังผลการสอบเข้ามาเป็น ศิษย์สถาบันนี้

มศว สมัยนั้นแตกต่างจากปัจจุบันมาก ดิฉันเรียนของ เราเป็นตึกขนาดกลางสี่เหลี่ยมมีเฉลียงกว้าง มีบึงเล็กๆ ขนานริมน้ำ มีดอกบัวและพืชน้ำสีเขียวสวย มองดูเย็นสบาย มศววันนี้มีตึก สูงใหญ่เข้ามาทดแทน สระน้ำและคลองเล็กๆ หายไป แต่เอกลักษณ์ และชื่อเสียงของ มศว ยังคงอยู่และยิ่งจรรจายมากขึ้นในหลากหลาย ศาสตร์วิชา ความงามแบบเรียบง่ายและเจียบสงบเปลี่ยน เป็นความงามสง่า ทันสมัย ท่ามกลางตึกสูงใหญ่ที่เบียดกันแน่น ซึ่งบางคนอาจเรียกว่าป่าคอนกรีต แต่ในป่าคอนกรีตแห่งนี้ มศว กลับเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนอโศกมนตรี ภาพที่ชาวต่างชาติจำนวน ไม่น้อยเข้ามาเล่นกีฬา มาเดินออกกำลังกายเข้าเย็นมาซื้อของ ในตลาดนัดวันพฤหัสบดี มานั่งทานอาหารในมหาวิทยาลัย เป็นภาพที่ พวกเราคุ่นเคยกันดี

ในอนาคต ดิฉันเชื่อมั่นว่า มศว ไม่ได้เป็นแต่เพียงเป็น แหล่งวิชาการเท่านั้น แต่จะเป็นศูนย์กลางของชุมชนในทุกพื้นที่ ที่มีวิทยาเขตของเราตั้งอยู่อีกโสดหนึ่งด้วย ในอนาคตอันใกล้ที่เราจะพัฒนาหลักสูตรหลายๆ หลักสูตรให้เป็นหลักสูตรนานาชาติ นั้น ชาวต่างชาติที่เราเห็นเข้ามาออกกำลังกายใน มศว ก็อาจจะ เป็นศิษย์ของเราในหลักสูตรต่างๆ เหล่านั้นก็เป็นได้ หนึ่งในความ มุ่งมั่นและปรารถนาที่จะเห็นในอนาคตอันใกล้คือการที่ มศว ของเรา ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากล โดยเป็นมหาวิทยาลัยที่เจริญ อกงามและตอบสนองชุมชนและสังคมส่วนรวมได้อย่างกลมกลืน

ดร.อรพรรณ วีระวงศ์
ผู้อำนวยการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

‘ศรีนครินทรวิโรฒ’ ๖๐ ปี ที่เป็นมากกว่าคำว่า ‘ความหมาย’

ในทางกายภาพ มหาวิทยาลัยอาจมีความหมายเป็นเพียงสถานที่แห่งหนึ่งที่คุณเข้ามาแสวงหาความรู้ แต่เมื่อพิจารณาความหมายของมหาวิทยาลัยโดยใช้จิตใจในการสัมผัสอาจพบว่า ‘ศรีนครินทรวิโรฒ’ มีความหมายมากกว่าการเป็นสถาบันการศึกษา เพราะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒยังเป็น ‘บ้าน’ เป็น ‘ชีวิต’ เป็น ‘จิตวิญญาณ’ เป็น ‘จุดกำเนิด’ เป็น ‘จุดศูนย์กลาง’ เป็น ‘จุดเปลี่ยน’ เป็น ‘ความสุข’ เป็น ‘ความหวัง’ เป็น ‘ความฝัน’ เป็น ‘ความสำเร็จ’ เป็น ‘ความดี’ เป็น ‘ความงาม’ และ ‘ เป็น ‘ความรัก’ ที่ทุกชีวิตที่เกี่ยวข้องกับสถาบันแห่งนี้มีให้กัน

จากวันแรกจนถึงวันนี้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสค้นหาความหมายในขณะที่อยู่ในสถาบันแห่งนี้ ข้าพเจ้าคงตอบคำถามให้กับตัวเองได้แล้วว่า ข้าพเจ้าคิดไม่ผิดที่ตัดสินใจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยที่จะก้าวเข้าสู่ ๖๐ ปีที่เป็นมากกว่าคำว่า ‘ความหมาย’

ข้าพเจ้าก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในปีพ.ศ. ๒๕๔๑ ยังจำได้ว่ารู้สึกตื่นเต้น และประหม่าเป็นที่สุดในวันแรกที่ต้องเริ่มจับชอล์ก เขียนกระดานดำ และแสดงความรู้ต่อหน้านิสิตเป็นจำนวนมาก ขณะที่จะเริ่มสอนข้าพเจ้าเกิดความคิดขึ้นในใจว่า “เราคิดถูกหรือไม่ ที่ตัดสินใจเข้ามาทำงานในหน้าที่ครู และอยู่ในรั้วของมหาวิทยาลัยแห่งนี้” ข้าพเจ้าต้องขอสารภาพว่า ณ เวลานั้นข้าพเจ้าไม่มีความแน่ใจเลยว่าตนเองจะสามารถทำงานในอาชีพครูได้อย่างยืนยาว ในสถานที่อันแปลกใหม่ และเผชิญกับผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลาย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในความคิดของข้าพเจ้าขณะนั้น เป็นเสมือน ‘โลกใหม่’ ที่น่าค้นหาและน่าทรงงามในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้ายอมรับว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของมหาวิทยาลัยค่อนข้างน้อยและยังเป็นเสมือนคนแปลกหน้าในบ้านของตน หลายสิ่งหลายอย่างในรั้วสีเทาแดงแห่งนี้ยังเป็นปริศนาให้ข้าพเจ้าต้องค้นคว้า และหาความหมาย ยิ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสใช้เวลาในการทำความรู้จักและคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ทั้งในส่วนของการทำงานประจำและการเข้ารับการศึกษา ข้าพเจ้ายังตระหนักถึงความหมายของสถาบันแห่งนี้มากยิ่งขึ้น

หากพิจารณาความเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์สามมิตี สุขบรรจง
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร
ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์

“ดิฉันรู้จัก..

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษา”

คำถามยอดฮิตคำถามหนึ่งที่เรามากได้ยินสมัยตอนที่เราเป็นเด็ก คือ “โตขึ้นหนูอยากเป็นอะไร” เมื่อตอนเด็ก ๆ ดิฉันเองก็เคยถูกถาม และคำตอบของดิฉันก็คือ “อยากเป็นครู” การมาทำอาชีพครูวันนี้ จึงเป็นความตั้งใจที่จะมาเป็นครูจริงๆ ไม่ได้ทำอาชีพนี้เพราะ “ไม่รู้จะเรียนอะไรเลยมาเป็นครู” ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นครูสอนในวิชาที่ตั้งใจไว้แต่แรก แต่วันนี้ก็ได้อาชีพครูแล้ว และจากความตั้งใจนั้นก็เลยได้รับโอกาส ทำให้ได้มาสอนนักเรียนครูอีกด้วย

ดิฉันรู้จักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษา และรู้จักมาตลอดในฐานะสถาบันผลิตครูที่มีคุณภาพระดับแนวหน้าของประเทศ จึงมีความใฝ่ฝันอยากมาเป็นส่วนหนึ่งของ มศว และเมื่อมีโอกาสจึงไม่รีรอที่จะมาทันที การสมัครเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นอาจารย์ที่ มศว จึงเป็นความตั้งใจจริงๆ เช่นกัน

ความเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งใครๆ มักมองว่ามหาวิทยาลัยเหมือนสวรรค์ และคนในนั้น (โดยเฉพาะอาจารย์) คือเทวดา ซึ่งสำหรับดิฉันอยากเป็นครู ที่ทำหน้าที่มากกว่าสอนวิชาการ เพราะนักเรียนของเราเขาจะไม่ทำตามที่เราสอน แต่จะทำตามที่เราทำ ดังนั้นการเป็นแบบอย่างที่ดีจึงมีค่ามากกว่าคำสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้มีโอกาสเป็นผู้บริหารยิ่งจำเป็นต้องเป็นทั้งแบบอย่างในเรื่องงาน อารมณ์ และสัมพันธ์ภาพกับคนรอบข้าง การเป็นส่วนหนึ่งของทีม มศว จึงทำให้ตระหนักอยู่เสมอว่า ทีมหนึ่งมีหลายเสียงแต่ขอให้หัวใจเป็นหนึ่งเดียวกัน การทำงานจึงอยู่บนพื้นฐานของความรักในทีม และทุกคนใน มศว คือ ทีม

การสร้างคน คือการสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ทุกครั้งเมื่องานเสร็จ เราจะเห็นรอยยิ้มของบัณฑิต และครอบครัว พวกเขาได้เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของใครหลายๆ คน ดิฉันภาคภูมิใจมากที่ได้มีส่วนร่วมในวิศวกรรมอันยิ่งใหญ่ นับเป็นเกียรติอย่างสูงสำหรับตนเองและวงศ์ตระกูล

ดร.จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
ผู้อำนวยการศูนย์การประเมินผลและรับนิสิต

ความในใจ และ ความมุ่งมั่น ในวาระ ๖๐ ปี มศว

เนื่องในวาระ ๖๐ ปี มศว บุคลากรทุกสายงาน ทุกระดับ นิสิต ตลอดจนศิษย์เก่า ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย คงอยากเห็น มศว มีความเจริญก้าวหน้า และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ต้องการเช่นนั้น ความสำเร็จของ มศว ที่ทุกคนต้องการหรืออยากเห็นไม่ใช่เรื่องยาก แต่ความพยายามที่จะช่วยกันทำให้เกิดความสำเร็จนั้นยากกว่า โดยส่วนตัวผมเองได้พยายามตั้งแต่เป็น นิสิตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ โดยเป็นนิสิตที่ดี เป็นนักกีฬาของสถาบัน เมื่อสำเร็จการศึกษาก็เป็นศิษย์เก่าที่ดี สร้างชื่อเสียง สะสมความดี เพื่อสะท้อนความดีให้แก่ มศว จนมีโอกาสดำรงเป็นอาจารย์ของ มศว จนถึงปัจจุบันนี้ เป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้กลับมารับใช้สถาบันที่มีส่วนทำให้ผม เป็นผมในปัจจุบัน ผมก็ยัง คงมุ่งมั่นและพยายามทำหน้าที่ต่างๆ ให้ดีที่สุด

ในฐานะที่ผมได้รับมอบหมายให้ช่วยงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ซึ่งในอดีต มศว มีชื่อเสียงด้านกีฬาเป็นอันดับต้นๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เป็นที่ยอมรับและชื่นชมของสังคมโดยทั่วกัน เมื่อพูดถึงเรื่องกีฬา ก็ต้องนึกถึง มศว เป็นชื่อแรก ดังนั้น ผมจึง มีความมุ่งมั่นและพยายามที่จะทำให้ชื่อเสียงด้านกีฬาของ มศว กลับมาเหมือนเช่นเดิม และดีกว่าเดิม ถ้าจะพูดถึงความสำเร็จในการแข่งขัน ทุกคนมักคิดถึงคำว่า “ชัยชนะ” ซึ่งในความเป็นจริง ชัยชนะไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดของการแข่งขัน หากแต่ว่า “ความพยายามที่จะชนะ” สำคัญกว่า เพราะ ชัยชนะ ใช้เวลาแข่งขันเพียงไม่กี่นาทีหรือชั่วโมง ก็รู้ผลการแข่งขันแล้ว แต่ความพยายาม ต้องใช้เวลาเป็นปี หรือหลายปี กว่าจะประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับการสร้างชื่อเสียงให้กับ มศว ก็ต้องใช้เวลาและทำอย่างต่อเนื่อง

เพื่อ มศว ก็ขอให้ทุกคนพยายามทำงานในหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น และอดทน ให้อุทิศตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของ มศว และทำให้ มศว เป็นหนึ่งเดียว

ทุกอย่างที่คิดจะให้ มศว เป็น มศว จะเป็นทุกอย่าง

อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต

มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็น ศรีสง่าแห่งมหานคร

เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ ๖๐ ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นผู้นำทางปัญญา อันทรงเกียรติแห่งนี้ และได้ผลิตบัณฑิตที่พร้อมด้วยความรู้และ

เปี่ยมด้วยคุณธรรมออกไปรับใช้สังคม พัฒนาความสำเร็จของมหาวิทยาลัยมุ่งมั่นสานต่อเรื่อยมาอย่างไม่หยุดยั้ง จากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง วิทยาลัยวิชาการศึกษา ตกผลึกมาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตั้งสมเกียรติประวัติ คุณงามความดีมายาวนาน อนึ่ง ระยะเวลาและความสำเร็จดังกล่าว เป็นตัวชี้วัดถึง ศักยภาพและความตั้งใจของชาว มศว ที่อยากเห็นมหาวิทยาลัยอันเป็นที่รักก้าวไปข้างหน้า ซึ่งเป็นก้าวแห่งการพัฒนาก้าวแห่งความรักความผูกพัน และก้าวแห่งความภาคภูมิใจ ในฐานะที่ผมเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันแห่งนี้ สิ่งหนึ่งที่ทำให้ผมศรัทธา มุ่งมั่น ต่อบทบาทและหน้าที่ และเป็นกำลังใจสำคัญ คือ ความรักที่มีให้กันเสมอมา อันได้แก่ ความรักและความปรารถนาดีต่อลูกศิษย์ ความรักและความผูกพันต่อผู้น้องค์กรและเพื่อนร่วมงาน ความรักและความภาคภูมิใจต่อสถาบัน

ท้ายสุดนี้ ผมขอให้กำลังใจนักพัฒนาชาว มศว ทุกคน เพื่อร่วมกันดำเนินงานตามพันธกิจที่เราได้ตั้งมั่นไว้ เพราะทุกส่วนงานมีผลต่อการสรสร้างความสำเร็จของงานให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นให้สมกับเป็นมหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแห่งมหานคร

รักและเชื่อมั่น

ดร.พิชิตศักดิ์ ธัญประจันบาน
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศึกษาพันธิต

ความใส่ใจที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผมถือว่าผมโชคดีมากที่ได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาเอกตามความต้องการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ได้มีโอกาสมาร่วมทำงานกับ มศว จนถึงวันนี้ก็เกือบ ๗ ปีแล้ว ซึ่งอาจจะดูเหมือนไม่นานนัก แต่ผมได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านของทั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัย

เมื่อวันแรกที่ผมเริ่มทำงานนั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเพียงไม่กี่คน แต่ในวันนี้คณะมีอาจารย์ที่จบปริญญาเอกเกือบ ๕๐% และในอีก ๑-๒ ปี ข้างหน้า ตัวเลขนี้จะเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๖๐-๗๐% ซึ่งจะทัดเทียมหรือดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่ก่อตั้งมาอย่างยาวนาน

ในวันนี้ผมคิดว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ค้นพบจุดสมดุลของการผสมผสานระหว่างอาจารย์รุ่นใหม่ไฟแรงกับอาจารย์ที่เปี่ยมล้นไปด้วยประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันและพัฒนาคณะให้ก้าวไกลยิ่งขึ้น ขณะนี้คณะวิศวกรรมศาสตร์กำลังเร่งประเมินศักยภาพของตนเองและประเมินสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาคณะไปสู่ระดับสากล รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ตลาดแรงงาน และประเทศชาติ อาทิเช่น หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และวิศวกรรมพลังงาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของอาจารย์ของคณะเป็นอย่างมาก

ผมมองว่า มศว มีศักยภาพในหลายๆ ด้าน อาทิเช่น มศว ประสานมิตร ตั้งอยู่ในทำเลที่ดีเยี่ยมใจกลางกรุงเทพฯ ที่พร้อมในขณะเดียวกันเรามี มศว องค์กรฯ ที่พร้อมจะตอบสนองต่อการบริการชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้แล้ว มศว ยังมีศักยภาพด้านงานวิจัยที่สูงมาก ผมได้มีโอกาสวิเคราะห์ฐานข้อมูลงานวิจัยร่วมกับท่านรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยพบว่าผลงานวิจัยของ มศว หลายต่อหลายผลงานมีคุณภาพที่ดีมากและสามารถ

นำมาพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการผลักดันเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเต็มที่

ผมอยากเห็น มศว ได้รับการพัฒนาไปเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำระดับโลก ฟังแล้วอาจจะเห็นว่าเป็นแค่ความฝัน แต่ผมคิดว่าประชาคม มศว สามารถช่วยกันทำความฝันนั้นให้เป็นจริงได้ คงต้องยอมรับว่า มศว คงจะยังไม่เป็น “สถาบันการศึกษาชั้นนำระดับโลก” ในปีนี้หรือปีหน้า แต่ถ้าเรามองโลกในแง่ดีและช่วยกันกำหนดทิศทางไว้ว่าใน มศว จะเป็น “สถาบันการศึกษาชั้นนำของอาเซียน” จากนั้นเราจะร่วมมือร่วมใจช่วยกันพัฒนา มศว ให้เป็น จะว่าไปแล้วอาจารย์ของ มศว หลายท่านได้ผ่านการบ่มเพาะและจบการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยระดับโลกมาแล้ว อาทิ

ในวันนี้มหาวิทยาลัยได้วางรากฐานที่เข้มแข็งสำหรับการพัฒนา มศว ไว้อย่างดีแล้ว ดังนั้นผมจึงมีความหวังและร่วมแรงและร่วมใจช่วยกันผลักดัน มศว ผมเชื่อมั่นว่าด้วยวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ศักยภาพที่เปี่ยมล้นของคณาจารย์และบุคลากร สิ่งเหล่านี้จะช่วยนำพา มศว ที่เป็นที่รักของพวกเราทุกคนไปสู่สถาบันวิชาการชั้นนำระดับโลกได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมัทศน์ จิระเดชะ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ